

udvirket, ifølge hvilken Oberbestyrelsen for Postvæsenet udfilles fra Indenrigsministeriets 2det Departement og henlægges som en særlig Afdeling af bemeldte Ministerium under den fungerende Kommitteredes Ledelse. Ved denne Foranstaltning, som imidlertid efter Omstændighederne kun kunne faa Foreløbighedens Karakter, bødes der paa de ommeldte Ulemper, og der stiftes Postvæsenets Styrelse en Stilling, hvori den kunde virke under gunstigere Vilkaar, idet den oventil fremdeles forblev i umiddelbar Rapport til Ministeren, medens den samtidig frigjordes for den hæmmende Sammenknytning med andre Administrationsgrene, ligesom der opnaaedes det store Gode, at den fik sit særlige Personel, der rekruteredes af Folk, som have bestemt sig for Postfaget.

Da en endelig Løsning af Spørgsmaalet om Postbestyrelsens Organisation nu maa siges at være nødvendig, idet denne Sag, hvad nærmere vil fremgaa af de efterfølgende Bemærkninger, staar i den næreste Forbindelse med den nye Lønningslov for Postvæsenet, hvortil Forslag vil blive fremfat for Rigsdagen i indværende Samling, er man i Henhold til det ovenfor Anførte af den Overbevisning, at nævnte Løsning bør gaa i Retning af i Principet at fastslaa den nuværende Ordning, dog saaledes, at der stiftes Oberbestyrelsen en til dens virkelige Betydning svarende hvide Styrelse, idet dens Chef gøres til Departementschef, der tillige fungerer som Generaldirektør, dette Sidste ikke blot i Betragtning af den Administrationsgrens Betydning, for hvilken nævnte Embedsmand staar i Spidsen, men ogsaa af Hensyn til det faa stærkt udviklede Postforhold til Udlandet, hvor Postvæsenets Chef i Reglen er Generaldirektør.

Medens Postvæsenets øverste Ledelse saaledes, forsaavidt angaar dets Forhold til Indenrigsministeren, for Tiden i alt Væsentligt indtager den Plads, den rettest bør indtage, kan det derimod ikke siges, at den øvrige Ordning af Postvæsenets Bestyrelse er tilfredsstillende, idet man her træffer en Udskyning af de forskellige Forretningsomraader mellem flere Autoriteter, som i adskillige Retninger medfører betydelige Ulemper. Denne Udskyning var væsentlig en Følge af Forandringen i 1873, idet man for dog noget at begrænse det nyoprettede Generaldirektorats Ressort henlagde forskellige Anliggender, saaledes det hele Landpostvæsen, Sager angaaende Postgangen m. v., til de to Postinspektører til selvstændig Behandling og Afgjørelse af disse Embedsmænd, hvilken Ordning ogsaa nogle Aar efter gennemførtes for det københavnske Postdistrikts Vedkommende, hvor disse Sager bleve henlagte under Overpostmeesteren i København. Naar undtages en lidet væsentlig Forandring, som indførtes i 1879, da enkelte mindre vigtige af de udsjøndrede Anliggender atter toges bort fra Postinspektørernes Forretningsomraade og henførtes til Centralbestyrelsen, navnlig for i Henhold til et af Rigsdagen derom udtalt Ønske at sætte disse Embedsmænd istand til at anvende mere Tid end hidtil paa deres Inspektionsrejser, er den ovenfor omtalte Ordning endnu gjældende; men ligesom Grunden til dens fremtidige Bestaaen allerede er bortfalden derved, at Generaldirektoratet for Post-, Telegraf- og Statsbanevæsenet er ophævet, og Postbestyrelsen nu danner en selvstændig Autoritet, der ligesaa godt som i ældre Tider vil kunne samle det hele Postvæsen under sig, saaledes medfører Delingen, hvad alt er antydnet, og som nærmere skal blive paavist nedenfor, saadanne Ulemper, at der ikke kan være Tvivl om, at den bør ophøre.

Da Søndringen er hidført af Aarsager, der ikke staa i Forbindelse med Forretningernes Natur, og den saaledes fremtræder som noget vilkaarligt, er den forbleven uforstaaelig saavel for Publikum som tildels for Posthusene og har hos disse sidst fremkaldt en Jamlen og Usikkerhed om, hvor den rette Overordnede er at søge, der har vist sig uheldig baade for Tjenestens Udførelse og for Disciplinen i Staten, og som, fordi Grændserne mellem de forskellige Forretningsomraader paa mange Punkter ere og maa være ubestemte, ikke ved nok faa hyppige og detaillerede Instruktioner kan bringes til at ophøre. Den nyssberørte Omstændighed, at det ofte ikke er muligt bestemt at sige, hvad der forterer under den ene, hvad under den anden Autoritet, kan dernæst give rig Anledning til Kompetencekonflikter og herigjennem virke hæmmende paa den hele Ledelse. Men hvad der især taler for at samle alle Bestyrelsesanliggender i Generaldirektoratet, er den Omstændighed, at Henlæggelsen af en Del af disse til Postinspektorerne har maattet faa skadelig Indflydelse paa de egentlige Inspektionsforretningers Udførelse. Disses Omfang er saavel paa Grund af den særdeles betydelige Forøgelse af Posthusenes Antal som formedelst Postvæsenets uforholdsmæssige Udvikling i de sidste c. 15 Aar steget i en saadan Grad, at deres behørigte Besørgelse ikke kan bestrides af de to Embedsmænd, hvem de nævnte Forretninger nu ere overdragne; men, naar de da tilmed ere behyrdede med en væsentlig Del af den egentlige Postbestyrelse, vil det let indses, hvor uheldige de Vilkaar ere, hvor-